

Шест стотина педесет хиљада потписа за “не ћирилицу”

Пише: Војислав М. Станојчић
понедељак, 16 децембар 2013 07:06

Вишемесечна кампања “Стожера (штаба) за обрану Вуковара” против ћирилице у Хрватској завршена је у последње две недеље новембра прикупљањем потписа за референдум званично назван “Не – ћирилицу”, којим би требало да се онемогући постављање натписа са српским писмом у том граду. Протести против српског писма проширили су се и на друге делове Хрватске, наилазећи на одзив знатног броја грађана - истомишљеника вуковарских бранитеља. Они су се не само речима већ и делом прикључили акцији “Стожера” разбијањем или уклањањем табли са српским писмом у својим местима. Пред крај прикупљања потписа за референдум загребачки *Јутарњи лист* позвао је читаоце да се електронским путем изјасне јесу ли за ћирилицу или против ње. Одговор је стигао од око 60.000 читалаца, од чега се 77% изјаснило против.

“Штаб вуковарских бранитеља” водио је кампању, али је - како се показало - хрватски католички клер одиграо запажену улогу, најпре идејну и саветодавну, а затим и логистичку. Тако је, рецимо, кардинал Бозанић још у априлу говорио да град Вуковар треба прогласити местом посебног пијетета, да би затим “вуковарски бранитељи” то користили за захтев да се у граду разореном у грађанском (који они зову “домовински”) рату 1991. године измени уставно право српске мањине и да се ћирилица уклони са улица Вуковара.

Када је почело прикупљање потписа за “не – ћирилицу”, католичка црква је дала дозволу да се они сакупљају у око 200 њених сакралних објеката или испред улаза. Одатле није тешко претпоставити да “Стожер”, организатор протеста, уклањања и разбијања ћириличних табли, није отпочео кампању “спонтано” и на своју руку, да би тек на самом крају вишемесечног изазивања нереда у Хрватској добио отворену подршку

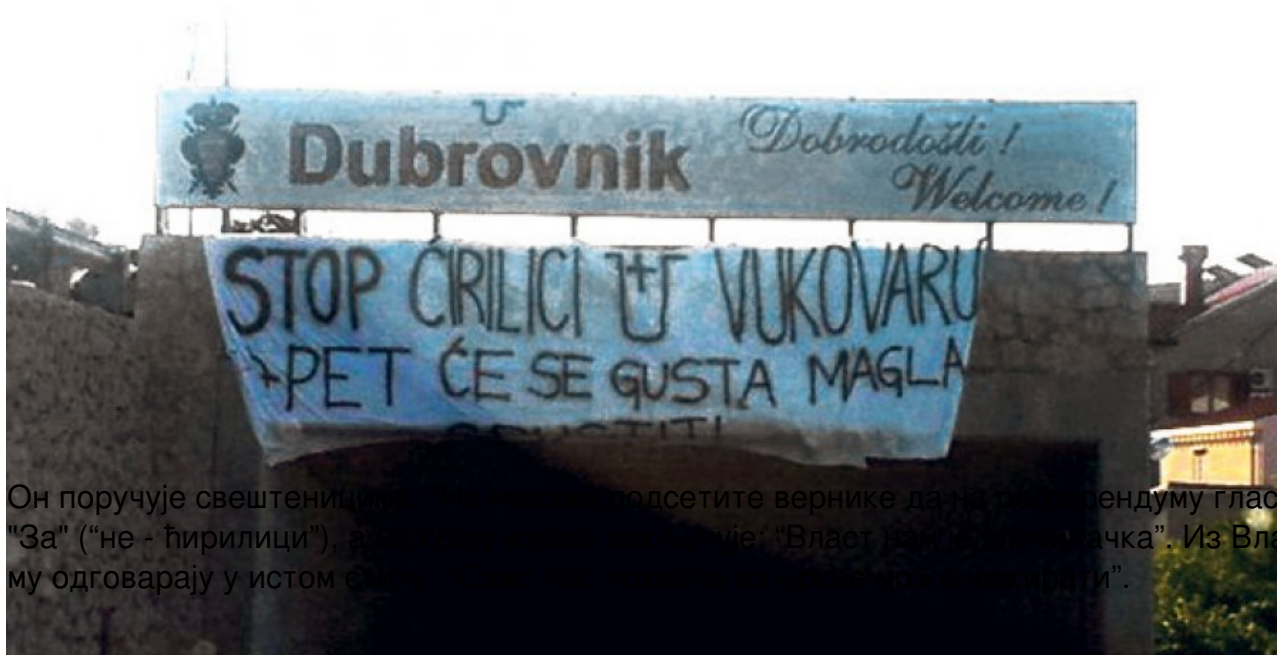
Шест стотина педесет хиљада потписа за “не ћирилицу”

Пише: Војислав М. Станојчић
понедељак, 16 децембар 2013 07:06

цркве за референдум “не - ћирилицу”.

Иако је бројка од 650.000 противника ћирилице у једној тако малој земљи несумњиво велика и, вероватно, више него довољна да референдум против ћирилице успе (ако он уопште буде одржан), католичка црква, ипак, није задовољна. Сисачки бискуп Владо Кошић каже да је очекивао већу излазност и још убедљивију победу противника ћирилице. Бискуп Кошић, кога сматрају најекстремнијим међу бискупима Хрватске, понавља своју тезу да је садашња власт “ненародна”. Он захтева да Зоран Милановић и министри поднесу оставке и распишу нове изборе.

“Требало је да поднесу оставке... Они желе атеизирати народ, насилно уводе ћириличне табле у Вуковару... Погрешили су и бивши премијер из ХДЗ-а и ови данас, који се удружују са Србима у борби за власт... Они су рушитељи и агресори, уступке су тражили Срби четници... Влада је бранитеље Вуковара понизила репресијама”.

Он поручује свештеницима да не подсетите вернике да на референдуму гласају “За” (“не - ћирилицу”), а да се држе догматике: “Власт најјача је у цркви”. Из Владе му одговарају у истом духу: “Влада је бранитеље Вуковара понизила репресијама”.

Бискуп Кошић не помиње председника Републике, можда зато што он о рату против српског писма даје прилично увијене изјаве. Очигледно је да не жели да се, с једне стране, замери вуковарским бранитељима и њиховим многобројним присталицама, а с друге стране, ни би ни да се осрамоти у јавности јер је он, ипак, по занимању професор права.

Шест стотина педесет хиљада потписа за “не ћирилицу”

Пише: Војислав М. Станојчић
понедељак, 16 децембар 2013 07:06

С друге стране, председник Владе нема такве обзире, већ одлучно и свађалачким тоном говори како референдум неће бити расписан док је он премијер, што је изјава која - разумљиво - само појачава бес оних који се противе ћирилици.

Пре извесног времена невладине организације Хрватске писале су папи Франциску са молбом да опомене кардинала Бозанића због изјава којима подржава кампању вуковарских бранитеља, а које могу да подстакну погоршање међунационалних односа. Међутим, свети отац, бар колико се зна, досад није ништа одговорио.

Ангажовање хрватске католичке цркве у кампањи против српског писма један загребачки свештеник овако објашњава: “Ми смо уз народ, а после свега што се догодило у Вуковару, ћирилица није тамо место”. За њега и за 650.000 потписника противника ћирилице све је јасно: Вуковар је разорила Југословенска армија, која је готово стопроцентно српска. Ћирилица је обележје српског народа. Пошто су Срби напали Вуковар, они су злочинци. Злочиначко је и њихово писмо, и оно се мора протерати из Вуковара.

Ко би следио овакву логику, неминовно би дошао до закључка да ни латиници није место у више градова и места Хрватске, као што су Госпић, Петриња, Глина, Јадовно, Винковци, Ђаково, Бјеловар, Доњи Михаљац, Сисак, Осијек, Загреб, Градишка или Јасеновац, у којима су се од 1941. до 1945. налазили усташки логори и масовна губилишта. Уколико би тај неко затим одлучио да прикупља потписе за референдум “не - латиници”, мали су изгледи да би му за ту кампању стигла подршка хрватског кардинала, бискупа и осталог клера, а већ како би се у њој провео - није тешко замислити.